

VERKIEZINGSPROGRAMMA NIEUW RECHTS

EUROPESE VERKIEZINGEN 2004

Inhoud:

1. Positionering
 2. Basisvisie
 3. Speerpunten programma
- ### 1. POSITIONERING

Analyse

Nieuw Rechts vindt dat de gevestigde politiek (rechts en links, oppositie -en regeringspartijen) het Nederlandse belang met hun politiek ten opzichte van de Europese Unie verraden heeft. De invoering van de euro en uitbreiding van het aantal landen hebben grote negatieve gevolgen op het dagelijks leven van de Nederlanders, zonder dat ze de kans hebben gehad zich daartegen te verzetten. Zo worden de bouwvakkers door hun werkgevers bedreigd met het inzetten van Oost-Europeanen. De uitbreiding en verdieping van de Europese Unie tast het zelfbeschikkingsrecht van het Nederlandse volk en de levensvatbaarheid van de Nederlandse cultuur aan. Dit heeft tot gevolg dat we enerzijds een grote afname van het sociale kapitaal zien (sociale wanorde, devaluatie burgerschap) en anderzijds een toenemende bureaucrativering (regelzucht vanuit Brussel).

Maatregelen

Om dit tegengaan staat Nieuw Rechts de volgende maatregelen voor:

1. Drastisch beperken afdracht aan de Europese Unie, geen Europese belastingen.
2. Tegen de snelle uitbreiding van de Europese Unie richting Oost-Europa.
3. Drastisch beperken macht Brusselse ambtenaren en inperken Europese regelgeving.
4. Afwijzen lidmaatschap Europese Unie Turkije op cultureel-historische gronden.
5. Voor meer Nederlandse onafhankelijkheid, behouden veto recht op alle terreinen.

Ander Europa

Nieuw Rechts kiest voor een ander Europa: een van eenheid in verscheidenheid. De verschillende naties moeten hun cultuur behouden en samen vorm geven aan hun gezamenlijke waarden en belangen. Daarom streeft Nieuw Rechts naar samenwerking met Europese partijen met eenzelfde visie als de Lega Nord, het Front National en het Vlaams Blok.

Fundament

Het fundamentele uitgangspunt van Nieuw Rechts zoals dat vastgelegd is in het beginselprogramma van de partij is het behoud van de Nederlandse cultuur. Deze cultuur bestaat uit de Nederlandse taal, de Nederlandse geschiedenis en haar neerslag in de huidige samenleving en de beginselen van de joods-christelijke en klassiek-humanistische tradities. Deze drie elementen zijn het sociale kapitaal dat de samenleving bijeen houdt en zin en invulling geeft aan het burgerschap.

2. BASISVISIE

Historie

Sinds de Tweede Wereldoorlog hebben de Westeuropese landen de hoofden bijeen gestoken om een economische unie te vormen omwille van de vrede en de bespoediging van de wederopbouw. Daartoe zijn nauwe samenwerkingsverbanden aangegaan, resulterende in de Europese Economische Gemeenschap (Verdrag van Rome 1957), waardoor op veel beleidsterreinen het nationale beleid werd afgestemd op Europees niveau.

Door de samenwerkingsverbanden krijgt Europa zijn beslag door een Europees Parlement te Straatsburg (1958) met in de slipstroom daarvan een Europees Gerechtshof in Luxemburg. Het Europese beleid krijgt

handen en voeten door het ministersoverleg in de Raad van Europa en een college van Europese Commissarissen, die het beleid uitstippelen. Sinds het besluit tot een Europese Monetaire Unie in 1999 kent Europa ook een gezamenlijk monetair beleid, wat heeft geleid tot de invoering van een Europese eenheidsmunt in 2002.

De Europese integratie is bij voorkeur te beschouwen als een historisch project, waarin Europese landen zich actief inzetten voor de vrede en de voorspoed van het Europese continent. De bevordering van de vreedzame internationale betrekkingen ligt reeds voor een groot deel besloten in de Verenigde Naties (1945). Daarom is Europa vooral noodzakelijk als een economisch project ter bevordering van de gezamenlijke welvaart ten opzichte van andere grote economische continentale machtsblokken, die zich aftekenen.

Europese cultuur

Alhoewel het Europese continent wel een gemeenschappelijke beschavingsidee kent is het geen cultureel en taalkundige eenheid gelijk andere continentale staatsverbanden. De culturele en taalkundige diversiteit binnen de Europese eendracht mag dan ook niet uitmonden in een eenheidsworst. Lokale gemeenschappen en historische verbanden vormen waardevolle bouwstenen voor een Europese federatie van volkeren, waardoor ook kleinere taal- en cultuurgemeenschappen zich kunnen terugvinden in de Europese idee.

Inheemse talen en culturen zijn gemeenschapsvormende elementen, die gestalte geven aan het dagdagelijkse bestaan van de Europese burgers. Deze diversiteit van volkeren dient te worden behouden en desnoods worden beschermd, in het bijzonder tegen vervreemding door massamigratie van buiten de Europese Unie. Er dient daartoe een strikte wetgeving te worden ontwikkeld met betrekking tot de toekenning van het burgerschap, en een streng toezicht te worden opgebouwd aan de poorten van Europa, met name luchthavens.

Nederland in Europa

Nederland is van oudsher een handelsnatie, die dus gebaat is bij vrede en voorspoed. De bevordering van de vrede en de vrijhandel in Europa is dan ook een van de hoofddoelen geweest van Nederland om de Benelux Economische Unie (1948) op te richten en in zee te gaan met de E.E.G.. De Benelux heeft dan ook een grote rol gespeeld bij de tot stand koming van de eerste stappen van de Europese integratie.

Nederland kent eveneens een lange historie van internationaal recht. Internationale verdragen hebben in het Nederlandse recht dan ook vaak kracht van wet. Aangezien Nederland bereid is een groot deel van haar souvereiniteit af te dragen aan supranationale verbanden en de internationale rechtsorde is het zaak om de Nederlandse belangen daarin scherp in het oog te houden met het aangaan van dergelijke verbanden en verdragen.

De huidige positie van Nederland is deze van kritiekloze souvereiniteitsoverdracht, daar waar andere grotere landen de souvereiniteit vaak niet zo snel prijsgeven of zelfs weten te behouden omwille van het eigenbelang. Aangezien Nederland bereid is tot grote financiële bijdragen en souvereiniteitsafdrachten heeft ons kleine land de plicht om toe te zien op de naleving van gezamenlijk gemaakte afspraken.

Kleine landen, grote staten

Kleinere landen kunnen hun invloed minder laten gelden in een expanderende Europese Unie, dat gedomineerd wordt door grote staten. Daarom dient er zeer terughoudend te worden gehandeld met betrekking tot het afstaan van nationale souvereiniteit. Het is tevens zaak om –zoals gezegd- de afgestane bevoegdheden en de gemaakte afspraken goed te bewaken, met name waar het zaken betreft, die de gehele Unie aangaan, en waarbij eigenbelang van grote staten in het spel is, zoals bijvoorbeeld de handhaving van de budgetafspraken.

Met het oog op de uitbreiding van de Europese Unie dienen de huidige kleine landen, waaronder Nederland, bij voorkeur met een gezamenlijk Europees standpunt naar buiten te treden om een tegenwicht

te bieden aan de machtspolitiek van de grote staten. Op de langere termijn is het echter wenselijk als kleinere staten hun krachten bundelen tot supranationale regio's, zoals de Benelux, om tot een machts-evenwicht met de grote staten te komen.

Europese confederatie

Europese staatkunde is van eminent belang voor het behoud van lokale identiteit. Een Europese 'superstaat' zal met één pennestreek een streep kunnen zetten door de positie van Europese volkeren, die zich niet in tientallen miljoenen laten tellen. Ook binnen de verscheidenheid van volkeren kent men vele regionale verschillen in cultuur, die de moeite waard zijn om te worden behouden voor de toekomstige generaties.

Een taalkundige en culturele identiteit is gemakkelijker te handhaven door het beleid zo dicht mogelijk bij de burger uit te stippelen en uit te voeren. Dan kan men immers beleidsmatig maatwerk leveren naar lokale behoeften en het is wel zo democratisch. Wat een lagere overheid zelf kan, hoeft een hogere overheid niet op zich te nemen. Er zijn geen ambtelijke molens in Brussel nodig om bijvoorbeeld het onderwijs en de sociale zorg te regelen.

Cultuur-historische geledingen, zoals provincies en natiestaten, zijn de bouwstenen van het Europa van morgen. Herindelingen en opheffingen van dergelijke geledingen dienen dan ook te worden bestreden, met name wanneer er sprake is van een politiek van Europees centralisme. De Europese Unie dient zich louter bezig te houden met de muntunie en Europees buitenlands beleid, eventueel geruggesteund door een Europese interventiemacht.

Betrekkingen buiten Europa

De grenzen van Europa dienen streng te worden getrokken en gehandhaafd. Landen zonder historische en culturele binding met de Europese beschaving, zoals Turkije, kunnen geen aanspraak maken op lidmaatschap, ook niet op grond van een democratische staatsstructuur. Er dienen echter wel economische associatieverdragen te worden aangegaan met perifere landen, met name rond de Middellandse Zee, zodat de Europese welvaart ook op hen afstraalt, waardoor zij meer geneigd zijn om Europese belangen in overweging te nemen.

In de internationale politiek dient Europa zich bewust te zijn van de waarde van goede betrekkingen met grote en machtige staten, met name landen, waarmee het cultureel enige verwantschap deelt. Er dient daarom uit militaire en economische redenen te worden gestreefd naar een strategisch partnerschap met landen als Rusland en de Verenigde Staten, maar ook Australië en Canada komen daarvoor in aanmerking. Voorts dient er omwille van de handel en uit humanitaire overwegingen te worden gestreefd naar vrede en veiligheid in de wereld.

3. SPEERPUNTEN PROGRAMMA

Geen Europese Grondwet

De Europese Grondwet is niets meer dan een ellenlange legitimatie van de Brusselse bemoeienis met het binnenlands beleid van staten, die nu politiek soeverein zijn en over het algemeen de zaken redelijk op orde hebben. Hoewel een Nederlandse stem in het Europees Parlement aanzienlijk minder waard is dan een Nederlandse stem voor onze landelijke volksvertegenwoordiging, is nu al 80% van onze wetten uit Brussel afkomstig. Wanneer daar ook nog eens een grondwet boven komt te staan, wordt de speelruimte van de landelijke parlementen nog eens aanzienlijk ingeperkt.

Op veel punten, die in feite op landelijk niveau spelen en waar de Europese Unie zich dus niet hoeft en moet inmengen (zoals het sociale vangnet, milieu, justitieel beleid en vreemdelingenzaken), is de grondwet, zoals het ontwerp er nu ligt, te specifiek en zo is de grondwet in feite een schaamteloze inbreuk op het zelfbeschikkingsrecht der volkeren.

Bovendien bevat dit document de tegenstelling tussen het recht op vrije meningsuiting en het verbod op

discriminatie: een onvolkomenheid die we ook in onze eigen grondwet terugzien en die veel verwarring oplevert.

Nieuw Rechts zal er dan ook voor ijveren dat de Europese grondwet niet wordt ingevoerd. Zo nodig zullen wij ons er hard voor maken dat deze kwestie aan het volk wordt voorgelegd in de vorm van een bindend referendum, in de overtuiging dat de Nederlandse burgers zelf weten wat goed voor ze is en dat zij daarbij niet aan de hand gehouden hoeven te worden door politici.

Europese Unie slechts als economisch samenwerkingsverband (Europa van Volkeren)
Geen verdere soevereiniteitsafdracht. Nederlandse wetten boven Europese richtlijnen
De Europese Unie heeft geen enkele democratische legitimiteit, hetgeen geïllustreerd wordt door de consistent lage opkomsten bij verkiezingen. De burger geeft niets om de E.U. en de onverschilligheid is helaas wederzijds. Europa verwordt meer en meer tot een parkeerplaats voor uitgerangeerde politici die graag op vrijdagochtend de presentielijst tekenen om 's weekends lekker thuis te kunnen zitten. Veel nuttig beleid wordt er niet ontwikkeld omdat het meestal een vervanging is van wetten die in de landen zelf al reeds gemaakt zijn. Dubbel en dus duur betaald werk.

Bovendien verwatert de invloed van de burger op de politiek door de schaalvergroting. Het aantal leden van het Europees Parlement groeit nooit evenredig aan de toename van de bevolking (door uitbreiding van de E.U.). Hierdoor groeit de gapende kloof tussen de burgers en de politiek nog eens zienderogen.

Nieuw Rechts pleit er echter niet voor meer parlementsleden te installeren, aangezien het parlement nu al ruim 700 leden telt. Zulke aantallen kunnen de daadkracht van de E.U. per definitie niet ten goede komen. Wanneer, na een onvermijdelijk lang overleg, eindelijk besluiten kunnen worden genomen, zullen deze door compromissen zodanig verzwakt zijn dat krachtig optreden van de E.U. vrijwel uitgesloten is.

Bovendien benadrukt Nieuw Rechts de waarde van de verschillende culturen in Europa. Ondanks enige overeenkomsten, zijn er immers ook duidelijke culturele verschillen tussen de Europese landen. De politieke elite lijkt erop gebrand een soort Verenigde Staten van Europa te creëren. De Amerikaanse staten hadden echter, ten tijde van hun vereniging in 1776, niet de historie die de Europese landen wél hebben. Bovendien waren er aanzienlijk minder verschillen in de geschiedenis van de Amerikaanse staten onderling dan in die van Europa.

Ieder land heeft zijn eigen normen- en waardenpatroon, zijn eigen gebruiken en voert zijn eigen beleid. Dit alles is opgebouwd in een periode van honderden of zelfs duizenden jaren zelfstandigheid. Het is een illusie te denken dat landen nu ineens op één hoop gegooid kunnen worden en dat ze het meteen met elkaar eens worden, omdat dat nu eenmaal afgesproken is. In de recente geschiedenis (met name bij de onderhandelingen over de grondwet en de oorlog in Irak) is gebleken dat de neuzen zelden dezelfde kant op wijzen en dit maakt Europa een bijzonder zwakke constructie. Niemand is erbij gebaat wanneer op zich sterke landen macht afdragen aan een wankele machtsstructuur, waar de besluitvorming traag gaat en slechts slappe compromissen oplevert.

De Europese constructie zoals veel politici die voor ogen hebben, kán bovendien niet werken, aangezien er geen draagvlak voor is. De Europese eenheid kan niet van bovenaf opgelegd worden, maar zij moet groeien vanuit de bevolking. Charles de Gaulle zei al: "Europa wordt geboren op de dag waarop de Europese burgers fundamenteel besluiten om deel te nemen. Het is niet voldoende wanneer de leden van de parlementen het ratificeren."

Zaken die landen zelfstandig kunnen regelen, dienen ook in eigen hand te blijven. De E.U. moet worden teruggebracht tot een vrijhandelszone van politiek soevereine staten. Verdere samenwerking (met name op het gebied van grensoverschrijdende misdaad) kan tot stand komen door verdragen af te sluiten.

Nieuw Rechts is geschokt door de houding van de machthebbers in ons land en het gemak waarmee zij Nederlandse belangen in de uitverkoop doen ten gunste van de Europese Unie. Staatssecretaris van

Europese Zaken Nicolaï (VVD) sprak op 27 april in sociëteit De Witte in Den Haag zelfs uit dat "wij de illusie Nederland moeten loslaten". Het is niet te verdedigen als dit de communis opinio is onder de mensen die door het Nederlandse volk zijn verkozen om de Nederlandse belangen te verdedigen.

Uitsluiten deelname aan EU van landen zonder historische / culturele binding (o.a. Turkije)
Nieuw Rechts wil, behalve de onderlinge verschillen, ook onderstrepen dat de Europese culturen alle overkoepeld worden door de Westerse beschaving. De algemenere Europese cultuur dient, evengoed als de specifiekere landelijke culturen, beschermd te worden tegen invloeden van buitenaf.

Nieuw Rechts kent drie hoofdredenen waarom Turkije niet kan en mag toetreden tot de Europese Unie. Ten eerste heeft Turkije zowel historisch als cultureel geen banden met de andere West-Europese landen. Ten tweede moet in onze ogen bij een beslissing als deze de Nederlandse bevolking worden geraadpleegd. Tot slot zijn wij niet te spreken over de schending van de mensenrechten, en de rol van het leger in Turkije.

In een Europa van volkeren, waarbinnen dus geen bemoeienis met binnenlands beleid plaatsheeft en geen vrije vestiging van personen geldt, kunnen landen als Turkije uiteraard wel een plaats innemen. Turkije is een vriend, bondgenoot en handelspartner. Met het land kunnen dus handelsverdragen gesloten worden en nauwe diplomatieke banden onderhouden worden. Turkije zal echter nooit een Europees land worden.

Europees beleid op gebied van migratie, scherpe controle buitengrenzen
Zolang de vrije vestiging nog geldt in Europa, dient er een scherpe controle aan de buitengrenzen te zijn. Dit vereist internationale coördinatie, aangezien Nederland zijn lot niet met blind vertrouwen in de handen van andere staten kan leggen.

Vreemdelingenbeleid is echter in hoofdzaak een binnenlandse aangelegenheid. Hierbij is Brusselse bemoeienis dus niet gewenst. Nieuw Rechts wenst zich dan ook niet aan de verplichting te houden dat burgers die al vijf jaar of langer in één van de E.U.-lidstaten wonen zich vrij in elke andere lidstaat kunnen vestigen.

Nederland is vol en met name de culturele vervreemding is een groot probleem. We moeten ons dan ook het recht voorbehouden om toe te laten en te weigeren wie we willen, zonder dat we daarbij op de vingers getikt worden door andere landen.

Intensieve samenwerking met bijvoorbeeld Vlaanderen / België om tegenwicht te bieden aan grote staten
Een groot manco van de Europese Unie is dat de grote landen (met name Frankrijk, Duitsland en Engeland) in feite de dienst uitmaken en onderling al vele afspraken maken; de andere landen mogen alleen meeluisteren en vooral -betalen. Ook dit is een regelrechte inbreuk op de democratie, aangezien de stem van de Nederlandse burger (die al gedevalueerd is doordat de ruim 11 miljoen kiesgerechtigden nog maar 27 raadsleden kiezen, in plaats van de landelijke 150) nóg minder waard wordt, omdat de Nederlandse Europarlementariërs maar weinig in te brengen hebben.<BR
Zolang Nederland nog te maken heeft met politieke invloed vanuit de Europese Unie is samenwerking met andere kleinere staten dus zeer gewenst.

Geen uitbreiding oostwaarts

Zoals reeds beschreven is de schaalvergroting, die de Europese eenwording tot gevolg heeft een enorm obstakel voor daadkrachtig optreden en een inbreuk op de inspraak van de kiezers bovendien. Nieuw Rechts ziet er dan ook absoluut geen heil in om meer staten toe te laten treden tot de Europese Unie.

Bovendien zijn de meeste Europese staten, die (nog) niet zijn toegetreden tot de E.U. economisch, politiek en militair zeer zwak. De toegevoegde waarde van deze landen voor de Europese Unie in het algemeen en voor Nederland in het bijzonder is dan ook verwaarloosbaar en weegt niet op tegen de (financiële) consequenties van hun toetreding.

Voorts zullen de arbeidsmigratie, die vanuit Oost-Europa op gang zal komen en het verdwijnen van Nederlandse bedrijven (en buitenlandse investeerders) naar het buitenland zeer zwaar op de Nederlandse economie drukken. Ook de samenleving zal een nieuwe, harde klap moeten opvangen, doordat veel van de goedkope arbeidskrachten hier met "een enkele reis naar de onderklasse" (zoals Fortuyn het noemde) komen.

De euro moet worden vervangen door onze gulden

Veel Nederlanders verlangen terug naar de oude, vertrouwde gulden als betaalmiddel. De betrokken regering heeft het volk nooit gevraagd naar hun mening over de euro en alle campagnes om de nieuwe valuta op te hemelen ten spijt, zien de burgers nog altijd vooral hun koopkracht achteruit gaan en is het met name bij grote uitgaven moeilijk in te schatten of men geen knollen voor citroenen koopt.

De vraag is echter in hoeverre het haalbaar is om de gulden te herinvoeren. Bovendien zal een dergelijke operatie Nederland voor enorme kosten stellen en misschien zelfs nieuwe prijsstijgingen ten gevolg hebben, zoals dat met de invoering van de euro ook was.

Nieuw Rechts wil in ieder geval laten onderzoeken of herinvoering van de gulden een reële optie is. Afhankelijk van de uitkomst van dat onderzoek, zal het volk door middel van een referendum mogen bepalen of het de euro wil behouden of niet.

Nederland moet de netto afdracht aan de Europese Unie afbouwen

Nederland betaalt per hoofd van de bevolking veruit het meeste aan de Europese Unie: 179 euro per jaar. Daarna volgen Zweden met 74 euro en Duitsland met 72 euro. In België ontvangt men zelfs 39 euro! Nieuw Rechts vindt dit onacceptabel omdat dit ten koste gaat van de Nederlandse burger. In ons eigen land moet bezuinigd worden om een bureaucratisch Europa te ondersteunen terwijl onze ouderen niet eens meer fatsoenlijke verzorging krijgen.

Bovendien zorgt een eventuele gelijkstelling van de pensioenen in Europa voor grote verborgen kosten waardoor de Nederlandse oudere bij ongewijzigd beleid langer door zal moeten werken. De gemiddelde pensioenreserve van een Nederlander is 32.000 euro tegenover 3.200 euro voor Duitsland, 1.600 euro voor Frankrijk, 1.600 euro voor Italië en 1.200 euro voor Spanje om nog maar te zwijgen van de net toetredende Oost-Europese landen.